

การอุบัติและการวิบัติของภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน

Language Evolution and Language Misuse in the Present Thai Society

วิรัชพัชร ศรีจันทร์¹
จอมขวัญ สุทธินนท์²

บทคัดย่อ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งยุคโลกาภิวัตน์ กล่าวคือ มีเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าและทันสมัยที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ทั่วโลก ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ประยุกต์ใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นที่นิยมตั้งแต่กลุ่มวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ ไปจนถึงวัยกลางคน และวัยสูงอายุ ไม่ว่าจะเป็นการประชุมทางไกล การเรียนรู้ออนไลน์ การติดตามข้อมูลทางวิชาการและความบันเทิงออนไลน์ การสืบค้นข้อมูล การเล่นเกม การสื่อสารผ่านอีเมล การอ่าน หรือแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด รวมถึงการสนทนาออนไลน์โดยโปรแกรมประยุกต์ไลน์ เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ฯลฯ ความรวดเร็วและสะดวกสบายในการสื่อสารดังกล่าว ส่งผลให้สังคมไทยเคยชินกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ กระทั่งบางคนไม่อาจเขียนหรือพิมพ์สะกดคำที่ถูกต้องตามหลักอักขรวิธีภาษาไทย หรือใช้ถ้อยคำไทยผิดระดับภาษาอยู่เป็นนิจ อย่างไรก็ตาม การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่แตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐานไม่ได้เป็นสิ่งผิดปกติ หากเป็นเรื่องธรรมชาติของภาษาที่มีกระบวนการวิวัฒนาการ กระทั่งเกิดการอุบัติของภาษา แต่การอุบัติของภาษานั้นจะกลายเป็นการวิบัติของภาษา หากสังคมไม่อาจแยกแยะการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทการสื่อสารได้

คำสำคัญ : การอุบัติของภาษา การวิบัติของภาษา สังคมไทย

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและภาษาไทยประยุกต์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² อาจารย์ ดร. ประจักษ์ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
e-mail : jomkwan.sud@psu.ac.th

Language Evolution and Language Misuse in the Present Thai Society

Wiranphat Srichan
Jomkwan Sudhinont

Abstract

The present society is a globalized society where advanced and modern technologies play important role in communication worldwide. These global communication is through the use of the Internet that is popular among all ages from children, teenagers, middle-aged adults to the elderly no matter what form of communication they are, whether it is video conference, online lesson, updated and retrieved academic data and information, entertainment, games, email, web board posting, or chatting on various applications including Line, Facebook, Instagram, etc. The speed and convenience rendered by these applications have made some Thai people so accustomed to specific language used in online network communications that they cannot write or spell words correctly; neither can they use the Thai language according to its levels or registers. However, the use of the specific online language that is different from the standard Thai language is not unusual but rather natural as Thai is a living language with ongoing evolution. Nevertheless, language change can become language abuse if people cannot distinguish change from misuse.

Keywords : Language evolution, language misuse, Thai society

บทนำ

“ภาษาเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารและเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรงดำริว่า ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์ แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใดจะทำให้คนรู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแนบเนียนยิ่งไปกว่าการพูดภาษาเดียวกัน (คนอง วังผายแก้ว, 2555: ระบบออนไลน์) ดังนั้น ภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารสื่อความหมายจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งหรือจากบุคคลไปสู่สังคมอื่น ๆ ทั้งนี้ภาษายังเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของชาติ บ่งบอกถึงความเป็นชาติเดียวกันของคนในสังคม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำให้ชาติยังคงดำรงอยู่และสร้างความเป็นปึกแผ่นที่มั่นคง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยทุกคน ในอดีตภาษาไทยมีเพียงภาษาพูด ต่อมาเมื่อโลกเจริญก้าวหน้าขึ้น พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงมีพระราชดำริดัดแปลงอักษรขอมให้เป็นอักษรไทยเป็นสัญลักษณ์แทนภาษาพูด (ธนกร ช่อไม้ทอง, ม.ป.ป.: ระบบออนไลน์) ภาษาเขียนจึงมีการจัดวางรูป ระเบียบ อักษรวิธี ตลอดจนสร้างคำขึ้นใช้ให้เป็นไปตามหลักภาษา

การใช้ภาษาไทยปัจจุบันมักมีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ เนื่องจากสังคมไทยได้รับอิทธิพลการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ประยุกต์ใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต จึงเคยชินกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ กระทั่งบางคนไม่สามารถแยกแยะการใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทการสื่อสารได้ และใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผิดหลักโดยยึดความสะดวกจากการวางมือบนแป้นพิมพ์แทนที่การเขียนหรือพิมพ์สะกดคำที่ถูกต้องตามหลักอักขรวิธีภาษาไทย บ้างก็ใช้ถ้อยคำไทยผิดระดับภาษาอยู่เป็นนิจ ทั้งนี้เป็นเพราะสังคมไทยไม่ได้ตระหนักว่าภาษาไทยมีศักดิ์หรือระดับของถ้อยคำในการใช้แตกต่างกันไปตามปัจจัยด้านบริบทระหว่างบุคคล สถานที่ เวลา ฯลฯ จึงไม่เพียงใช้ภาษาพูดปะปนกับภาษาเขียน หากใช้ภาษาผิดระดับและไม่เหมาะสมกับบริบทอีกด้วย จึงนำมาซึ่งความวิบัติของภาษา (farenlove, 2555: ระบบออนไลน์)

อย่างไรก็ตาม เมื่อสังคมและวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด แต่การเปลี่ยนแปลงจะเร็วหรือช้า ขึ้นกับปัจจัยที่มากเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาของคนในสังคม การสื่อสารคมนาคม และการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ทั้งภาษาและสังคมเป็นของคู่กัน หากสังคมเปลี่ยนภาษาก็เปลี่ยน ไม่ว่าจะเป็นเนื่องมาจากการค้นพบ ความขัดแย้ง การแข่งขัน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมล้วนส่งผลทำให้รูปแบบทางสังคมวิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และการเปลี่ยนแปลงทางภาษาเกิดขึ้นตามยุคสมัย ดังนั้น หากสังคมใช้ภาษาได้เหมาะสมแก่บริบทการใช้ แทนที่จะเกิดความวิบัติของภาษา จะกลับแทนที่ด้วยความอุปติของภาษาตามช่วงเวลาของยุคสมัย กล่าวคือ เมื่อเวลาผ่านไป คำใหม่ ๆ ย่อมเกิดขึ้นอยู่เสมอ ตามการพัฒนาของบริบท ภาษาที่เคยใช้โดยเฉพาะกลุ่มคำสแลง ก็จะตกฐนและหมดความนิยม และเกิดคำใหม่ขึ้น วนเวียนเช่นนี้เสมอ (ฉัตรชัย นกดี, 2557: ระบบออนไลน์)

การเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน มีสาเหตุมาจากการตอบสนองความต้องการของสังคม เพื่อให้สมาชิกของสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ผลที่ตามมาทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไป โดยมี 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

ประการแรก คือ การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมสมัยใหม่ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และรับวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากบริบทของสังคมไทย ทำให้เกิดคำใหม่ขึ้นในลักษณะทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เช่น คำว่า รถเมล์ คอนโดมิเนียม เซ็คชั่น ไม่เพียงแต่สังคมไทยรับวัฒนธรรมตะวันตก หากยังรับวัฒนธรรมจากประเทศข้างเคียง ได้แก่ เขมร มอญ จีน และอื่น ๆ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าประเด็นนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากเป็นความจำเป็นในการติดต่อกันระหว่างชาติตั้งแต่อดีตกาล บ้างก็เพื่อการค้าระหว่างประเทศ และสิ่งที่สังคมไทยรับมาพร้อมกับสินค้าข้ามชาติ คือ ภาษาและวัฒนธรรมของต่างชาติ ดังนั้น ประเด็นนี้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบ แต่กลับอุบัติคำหรือเพิ่มคำศัพท์ที่หลากหลายในสังคมไทยยิ่งขึ้น นับว่าเป็นการได้มาซึ่งภาษาอย่างสมเหตุสมผลไม่เพียงเท่านั้น วิทยาการความรู้สมัยใหม่แวดวงต่าง ๆ ทำให้สังคมไทยมีคำทับศัพท์ใช้ในขอบเขตความหมายที่ชัดเจนกว่าการใช้คำศัพท์บัญญัติในบางกรณี และได้รับการบรรจุรวบรวมไว้ในพจนานุกรมเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าและอ้างอิงแก่ผู้ใช้ภาษาแต่ละแวดวงอีกด้วย

ประการที่สอง คือ เด็กยุคใหม่หลงลืมภาษาไทยที่ถูกต้อง วัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่งาม แต่กลับเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก มีสาเหตุมาจากการเปรียบเทียบวัฒนธรรมตะวันตกที่ไม่ซับซ้อนกับวัฒนธรรมภาษาดั้งเดิมของไทยซึ่งซับซ้อน เข้าใจได้ยาก กล่าวคือ เมื่อเด็กไทยในยุคใหม่นี้ได้รับความรู้ความทันสมัยจากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ บ้างก็ถูกครอบงำทางความคิดเลียนแบบชาวตะวันตก คิดว่าชาวตะวันตกมีความล้ำหน้า ทันสมัยกว่า ทั้งการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย เริ่มจากเกิดจากความชอบ ความคลั่งไคล้ มองว่าแบบตะวันตกดีกว่าแบบไทย และมองว่าแบบที่ชาวตะวันตกเป็นน่าสนใจกว่าสิ่งที่สังคมไทยมีหรือเป็น เช่น การนำภาษาไทยไปเปรียบเทียบกับภาษาตะวันตก คิดว่าภาษาของชาวตะวันตกง่ายกว่าภาษาไทย การคิดเช่นนั้น เป็นการละเลย และไม่ให้ความสำคัญแก่ภาษาไทย คิดว่าภาษาไทยเป็นภาษาของตัวเอง ตนเองย่อมเชี่ยวชาญ ไม่จำเป็นต้องให้ความสนใจกระทั่งทำให้ไม่ระมัดระวังในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และใช้ภาษาตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง อย่างไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ถูกความหมาย ถูกหลักไวยากรณ์ และเหมาะสมแก่บริบทการใช้ ดังนั้น การให้ความสำคัญแก่ภาษาของตัวเองเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เรามีแรงจูงใจในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

ประการที่สาม คือ ความเจริญทางเทคโนโลยีที่เข้ามา เช่น การพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นับเป็นสื่ออันสำคัญที่ทำให้สังคมไทยได้รับข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ ยอมรับและปรับเปลี่ยนภาษาไทยมากขึ้น โดยมุ่งเน้นความทันสมัย ไม่คำนึงถึงรากฐานวัฒนธรรมภาษาเดิม ดังนั้น เมื่อ

สังคมไทยนำภาษามาใช้ไม่สอดคล้องกับบริบทหรือแวดวงของภาษา กลับใช้ภาษาตามสื่อที่นำเสนอเรื่องราวแวดวงต่าง ๆ อาจทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล เนื่องจากคู่สนทนาตีความหมายของถ้อยคำแตกต่างกันไป เช่น คำว่า “อุ้ม” หมายถึง อุ้มเด็ก แต่ปัจจุบันแวดวงข่าวหมายถึง “อุ้มไปฆ่า” หรือ คำว่า “ลั่น” หมายถึง ทำให้เกิดเสียงดัง แต่ในปัจจุบันแวดวงข่าวหมายถึง “มีคำสั่ง” อย่างเช่น “อัยการลั่นห้ามไอโซบอสเบี้ยวอีก” ฯลฯ ดังนั้น เมื่อสังคมไทยได้อ่าน และได้ยินถ้อยคำจากสื่อต่าง ๆ ข้างต้น ควรคำนึงถึงความหมาย และบริบทของคำ

ประเด็นที่สี่ การจงใจดัดแปลงภาษาไทยโดยการเขียนสะกดไม่ตรงกับอักขรวิธีมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้ใช้ภาษาไทยใช้สนทนาผ่านโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ นอกจากผู้ใช้ภาษาไทยจะเน้นความสะดวกในการพิมพ์โดยการเลือกใช้อักษรบนแป้นพิมพ์ที่แทนเสียงตัวสะกดตามอักขรวิธีมาตรฐานโดยไม่ต้องกดสลับแป้นพิมพ์แล้ว ยังเลือกใช้อักษรแทนเสียงในภาษาไทยเพื่อความรวดเร็วในการกดส่งข้อความระหว่างกัน และแปลงเสียงสระสั้น-ยาวเพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านอักษรที่ใช้แทนเสียงอีกด้วย เช่น “555” แทนเสียงหัวเราะ “เดว” แทนคำว่า “เดียว” “ไปเดก่า” แทนคำว่า “ไปดีกว่า” คำว่า “ไม่เป็นไร” ก็เขียนเป็น “ม่ายเปนราย” จุงิ คริคริ แทนความรู้สึกบางอย่าง (farenlove, 2560: ระบบออนไลน์) และเมื่อผู้ใช้ภาษานำภาษาแชทไปใช้ผิดบริบท จึงกลายเป็นการใช้อักขรวิบัติ เป็นปัญหาที่สังคมไทยอาจแยกแยะความเหมาะสมในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามศักดิ์ของคำ และระดับความเป็นทางการของบริบทตามวัฒนธรรมไทย

สาเหตุที่ทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงข้างต้น มาจากการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกหรือวัฒนธรรมสมัยใหม่ สังคมไทยละเลยการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ความเจริญทางเทคโนโลยีที่เข้ามา และการจงใจดัดแปลงภาษาไทยโดยการเขียนสะกดไม่ตรงกับอักขรวิธีมาตรฐาน เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม อันเป็นไปเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในสังคม

รูปแบบการใช้ภาษาไทยของสังคมปัจจุบัน

การใช้ภาษาไทยที่บกพร่อง หมายถึง การใช้ภาษาไทยที่ผิดพลาดหรือเป็นการใช้ภาษาไทยในลักษณะก่อให้เกิดความเสียหาย ในที่นี้จะกล่าวถึงการใช้ภาษาไทยสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อความและการสนทนาออนไลน์ โดยการเขียนหรือพิมพ์ลงสื่อออนไลน์ มีการตัดทอนคำ การสะกดคำผิด การใช้ภาษาคำพ้องเสียง รวมถึงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตค้นคว้าข้อมูล ส่งผลให้ผู้ใช้ภาษาไทยเกิดความเคยชินกระทั่งใช้ภาษาไทยไม่เหมาะสมกับบริบทการใช้ เช่น ใช้คำศัพท์ต่างศักดิ์ผิดบริบท สะกดคำผิดจากหลักเกณฑ์ พุดหรือเขียนประโยคผิดจากโครงสร้างไวยากรณ์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำมาใช้ในผลงานทางวิชาการ หรือการนำเสนอในระดับถึงทางการขึ้นไป ดังรูปแบบการใช้ภาษาของสังคมไทยปัจจุบันต่อไปนี้

1.1 การตัดทอนพยางค์หรือการลดรูปคำ เป็นรูปแบบของคำที่ลดรูปอักษรจากรูปศัพท์เดิมให้สั้นลง เช่น คำว่า “มหาวิทยาลัย” เป็น “มหาลัย” คำว่า “โรงพยาบาล” เป็น “โรงบาล” คำว่า “อ้อย” เป็น “ห้อย” ฯลฯ

1.2 การสะกดคำผิด เพื่อความแปลกตา การเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึก และความสะดวกในการพิมพ์ผ่านโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ เพื่อการสนทนา เช่น คำว่า “ไซไหม” เป็น “ซิมี” คำว่า “เป็น” เป็น “เปง” หรือ “เปน” คำว่า “จริง” เป็น “จิง” หรือ “เจง” คำว่า “หรือเปล่า” เป็น “หรือป่าว” คำว่า “ก็” เป็น “ก้อ” คำว่า “เธอ” เป็น “เทอ” คำว่า “ใจ” เป็น “จัย” หรือ “จาย” คำว่า “เง” เป็น “งัย” หรือ “งาย” คำว่า “กรรม” เป็น “ก่า” หรือ “กาม” คำว่า “ไม่” เป็น “ม่าย” คำว่า “นะ” เป็น “น้ำ” คำว่า “จ้า” เป็น “จร้า” ฯลฯ

1.3 การใช้รูปวรรณยุกต์ผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำลงท้ายแสดงความสุภาพของเพศหญิงในสังคมไทย คำว่า “นะคะ” เป็น “นะเคะ” หรือ “นะเค่” แท้จริงแล้วเสียงของคำว่า “คะ” และ “เคะ” ไม่ได้เข้าไวยากรณ์เสียงวรรณยุกต์ยาก หรือใช้ยาก เพียงผู้ใช้ภาษาไทยตระหนักและสังเกตว่าคำลงท้ายแสดงความสุภาพของเพศหญิงในการถาม เป็นเสียงสูง ไม่ควรมีรูปวรรณยุกต์เอกซึ่งให้เสียงต่ำ เช่น คุณไปไหนคะ รวมถึงการบอกเล่า การตอบรับ การปฏิเสธ ที่มีคำว่า “นะ” นำหน้าคำลงท้ายแสดงความสุภาพของเพศหญิง ตามแนวคิดการผลักเสียงของพยางค์หลังตามพยางค์หน้า เช่น ฉันชื่อমনะคะ ฉันต้องการนะคะ ฉันไม่ต้องการนะคะ ส่วนคำลงท้ายแสดงความสุภาพในการบอกเล่า การตอบรับ การตอบปฏิเสธ ฯลฯ เป็นเสียงต่ำ จึงปรากฏรูปวรรณยุกต์เอก เช่น สวัสดีคะ ฉันกำลังไปตลาดคะ ตกลงคะ ฉันไม่สบายคะ

แม้สังคมไทยใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่านโปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ กระทั่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต แต่ต้องตระหนักถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่บริบท และเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดเมื่อต้องนำเสนอผลงานในการศึกษา รวมถึงการพัฒนาตนเองด้านหน้าที่การงานในอนาคต

ภาพสะท้อนการใช้ภาษาไทยของสังคมปัจจุบัน

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เผยผลการสอบโอเน็ตสาระวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีผู้เข้าสอบ 724,347 คน คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับ 52.98 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีผู้เข้าสอบ 637,491 คน คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศเท่ากับ 46.36 (ไทยทิรูน, 2560: ระบบออนไลน์)

ผลการสอบโอเน็ตสาระวิชาภาษาไทยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าเด็กไทยมีองค์ความรู้ในขอบเขตสาระวิชาภาษาไทยต่ำ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรด้านเทคโนโลยีอันส่งผลให้เด็กไทยใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ตัวแปรด้านนโยบายการศึกษาไทย “ลด

เวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ที่ไม่อาจทำได้อย่างสัมฤทธิ์ผล (กรุงเทพมหานคร, 2561: ระบบออนไลน์) รวมถึงตัวแปรการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสถาบันครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้เด็กไทยรักการอ่านแทนที่การหิบบ่นเทคโนโลยีให้เด็ก จะไม่เพียงส่งผลให้เด็กไทยมีองค์ความรู้ในขอบเขตสาระวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น หากยังช่วยให้เติบโตเป็นสมาชิกในสังคมไทยที่สมบูรณ์ มีความรู้ ความคิด สามารถแยกแยะได้อย่างเป็นระบบ (ปรภัต จุตระกูล, 2561: ระบบออนไลน์) รวมถึงการแยกแยะการใช้ภาษาที่เหมาะสมได้ด้วย ทั้งระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน ระหว่างภาษาระดับที่ไม่เป็นทางการและเป็นทางการ และระหว่างการใช้ภาษาในเครือข่ายสังคมออนไลน์กับบริบทอื่น ๆ

หากสังคมไทยสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมแก่บริบทการสื่อสารอย่างรอบด้าน การเปลี่ยนแปลงอันเป็นธรรมชาติของวิวัฒนาการทางภาษาก็จะเป็นการอุปถัมภ์ทางภาษาเนื่องจากภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ไม่ใช่เรื่องแปลกและไม่ต้องวิตกกังวลมากเกินไป (สุดใจ พรหมเกิด, สัมภาษณ์, 2557 อ้างจาก ฉัตรชน นกดี, 2557: ระบบออนไลน์) สังคมไทยจะใช้คำอุปติเหล่านั้นสื่อสารเฉพาะในแวดวงเพียงช่วงเวลาหนึ่งและคำเหล่านั้นจะล้าสมัย และจะเกิดคำอุปติขึ้นใหม่วนเวียนไปเช่นนั้น ภาษาไทยเป็นทั้งวัฒนธรรม และความภาคภูมิใจของสังคมไทย แต่ปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อย ไม่รู้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยเท่าที่ควรจะรู้ และยังมีคนไทยบางส่วนที่ยังพูดภาษาไทยผิดบ้าง เขียนผิดบ้าง หรืออ่านผิดบ้าง บ้างก็รวบรัดตัดทอนคำให้สั้นหรือยาวขึ้น เพื่อความสะดวกจนก่อเกิดปัญหาการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาไทยในทางที่ผิด และทำให้เสน่ห์ของภาษาไทยลดลงไป

นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ การใช้ภาษาไทยที่ดีต้องสื่อทั้งความหมายที่ดีและเหมาะสมด้วยบริบทในการสื่อสาร สังคมไทยจึงต้องตระหนัก ให้ความสำคัญ อ่านมาก ฝึกฝนมาก ตามระเบียบกฎเกณฑ์ด้านอักขรวิธี ศักดิ์ของคำ และระดับของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาที่เป็นไปตามบริบทของกาลเวลา จำต้องเป็นไปตามที่สังคมยอมรับร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นคำเดิมที่เปลี่ยนอักขรวิธีใหม่ หรือคำที่ได้รับการบันทึกเป็นคำใหม่ โดยยึดหลักของราชบัณฑิตยสภาซึ่งเป็นสถาบันหลักของเครือข่ายทางปัญญาแห่งชาติ และเป็นองค์การพัฒนาความรู้ที่สามารถเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ

บทสรุป

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติ สังคมไทยควรส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ให้ยั่งยืน โดยการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษา แม้ว่าปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกระทั่งส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เน้นความสะดวกสบายและความรวดเร็ว และนำคำดังกล่าวมาใช้ผิดบริบท อาจส่งผลให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจผิดได้ หรือการสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลด้วยคู่สื่อสารไม่พอใจในการใช้ภาษาอย่างไม่เหมาะสมจนดูเป็นการไม่ให้เกียรติ หรือเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาก็คงเป็นไปได้

อิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาการดังกล่าวข้างต้น ทำให้ภาษาไทยมีทั้งอุปสรรคและวิบัติ กล่าวคือ สังคมไทยปัจจุบันบ้างก็ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนปะปนกันในงานเขียนที่เป็นทางการ บ้างก็ใช้คำที่มีศักดิ์ต่างกันในบริบทที่ไม่เหมาะสม บ้างก็ใช้ภาษาผิดระดับ รวมถึงการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในเครือข่ายสังคมออนไลน์ในบริบททั่วไป กระทั่งกลายเป็นการวิบัติทางภาษา หากสังคมไทยให้ความสำคัญ และตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องเหมาะสมแก่บริบททั้งปวง การเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่เกิดขึ้นย่อมเป็นการอุปถัมภ์ซึ่งเป็นธรรมชาติของภาษา การปลูกฝัง และการสร้างค่านิยมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและเหมาะสมแก่บริบทการสื่อสาร ย่อมส่งผลเสียต่อสังคมไทย อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มคุณค่าแก่ผู้ใช้ภาษาไทยในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคมที่ส่งเสริมอารยธรรมอันดีแก่สังคมอีกด้วย

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ. (2561). ปฏิรูปการศึกษาไทยในความฝัน ให้ใกล้ความจริงด้วย “Sandbox”. ค้นเมื่อ 17 กรกฎาคม 2561, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644486>
- คนอง ว่างฝายแก้ว. (2555). การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของคนไทยในมิติสังคมปัจจุบัน. ค้นเมื่อ 26 มกราคม 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts>
- ฉัตรชัย นกดี. (2557). ภาษาไทยยุคใหม่ รู้ใช้ให้ถูกต้อง. ค้นเมื่อ 26 มกราคม 2561, จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/25190-.html>
- ไทยทริบูน. (2560). สทศ. เผยคะแนนสอบโอเน็ตเด็ก ป. 6, ม. 3 เฉลี่ยทั่วประเทศต่ำกว่า 50 ทุกวิชา เว้น ป. 6 ภาษาไทยวิชาเดียวเฉลี่ยเกินครึ่ง. ค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://www.thaitribune.org/contents/detail/305?content_id=26855&rand=1490612561
- ธนกร ช่อไม้ทอง. (ม.ป.ป.). พระราชบิดาแห่งอักษรไทย: กำเนิดแบบอักษรไทย. ค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.lib.ru.ac.th/pk/thaifont2.html>
- ปรภัต จุตระกุล. (2561). 9 เทคนิคปลูกฝังการอ่าน สู่อนาคตเด็กไทย. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2561, จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/40719-.html>
- farenlove. (2555). ความหมายภาษาวิบัติ. ค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <https://farenlove.wordpress.com>
- _____. (2560). ปัญหาการใช้ภาษาไทยในหมู่วัยรุ่น. ค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2561. จาก <https://farenlove.wordpress.com>.